

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/54/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721010285
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6721010285.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Mária Šuleja, v trestnej veci obžalovaného K. W., stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. 07. 2022, o odvolaní obžalovaného K. W. proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 1T/39/2021 zo dňa 09. 02. 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného K. W. **z a m i e t a** .

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 1T/39/2021 zo dňa 09. 02. 2022, bol obž. K. W. uznaný za vinného z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr.zák. a z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 27. 10. 2020 v čase po 18.00 h viedol ako vodič svoje osobné motorové vozidlo zn. Jeep Grand Cherokee s ev. č.: ZV XXXDR po ceste III/2550 v smere jazdy od obce Hontianske Nemce, časť Vinice na obec Sitnianska Lehôtka, okres Krupina, pričom z dôvodu vbehnutia lesnej zveri - jelenice, zišiel s vozidlom z cesty vpravo, kde zostal stáť a s vozidlom sa nevedel dostať späť na cestu, pričom pri preverovaní udalosti hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru v Krupine sa na výzvu policajta odmietol podrobiť dychovej skúške analyzátorom dychu prístrojom AlcoQuant s ev. č.: A409971, ktorým sa zisťuje objemové percento alkoholu v krvi a taktiež sa odmietol podrobiť odberu krvi na zistenie prítomnosti alkoholu, hoci mu z uvedeného úkonu nehrozilo žiadne nebezpečenstvo pre jeho zdravie,

pričom rozhodnutím o priestupku pod číslom ORPZ-ZV-ODI2-511/2019-S vydaným Okresným dopravným inšpektorátom vo Zvolene dňa 05.02.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 05.02.2020 a vykonateľnosť dňa 21.02.2020 a ktoré mu bolo oznámené pri ústnom prejednávaní priestupku dňa 05.02.2020, mu bola uložená sankcia zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 12 mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

Za to bol odsúdený podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 46 Tr. zákona, na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, mu súd výkon trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 14 mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 6 rokov. Podľa § 60 ods. 1 písm. a), ods. 4 Tr. zákona obžalovanému uložil aj trest prepadnutia veci a to:

- osobného motorového vozidla zn. Jeep Grand Cherokee, ev. č. ZV XXXDR, VIN: XJXGWBXNXXYXXXXXX, pričom podľa § 60 ods. 5 Tr. zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stal štát. Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že síce obžalovaný voči skutku, ktorý mu bol kladený za vinu, na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je nevinný, bol tento zo žalovaného

skutku usvedčovaný predovšetkým výpoveďou svedkov a to policajtov V. M. a R. M.. Okresný súd mal za to, že ohľadom rozhodujúcich okolností skutku, t. j., kedy sa skutok stal, kto bol jeho páchatelom a ako prebiehal skutkový dej, tieto boli v absolútnom súlade s ich vzájomnými výpoveďami tak z prípravného konania, ako aj na hlavnom pojednávaní, pričom korešpondovali i s úradnými záznamami, zápisnicami, ktoré boli spísané v priebehu policajnej kontroly, či objasňovania priestupku. Okresný súd mal za preukázané, že obžalovaný sa po výkone činností (vedení osobného motorového vozidla), napriek tomu, že v čase skutku mal uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá, odmietol podrobiť dychovej skúške, ako aj lekárskeho vyšetreniu odberom a vyšetreniu krvi, alebo iného biologického materiálu za účelom zistenia, či nie je ovplyvnený návykovou látkou. Predmetné jednoznačne vyplývalo z výpovedí svedkov - policajtov V. M. a R. M.. Obžalovaný sa podľa ich výpovedí odmietol nielen legitimovať, či uviesť svoje osobné údaje, ale odmietol sa podrobiť aj dychovej skúške, či odberu krvi alebo iného biologického materiálu a to aj napriek tomu, že bol upozornený na trestnoprávne následky spojené s neuposlúchnutím výzvy. Navyše takto konal v čase, keď mal ODI Zvolen uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu. Obžalovaný sa síce na hlavnom pojednávaní obhajoval tým, že on vozidlo neriadil a sám žiadne oznámenie urobiť nechcel, preto ani nevidel dôvod na svoju legitimáciu, či podrobenie sa dychovej skúške alebo odberu krvi. Dokazoval, že vozidlo viedla iná osoba, ktorej meno uviesť nechcel z dôvodu, aby nebola trestne stíhaná. Obžalovaný však bezprostredne po nehode na žiadne takéto skutočnosti nepoukázal, napokon sám policajtom potvrdil, že vozidlo viedol on a opísal priebeh nehody. Prvýkrát o danej inej osobe sa obžalovaný zmieňoval až v zápisnici o jeho zadržaní na druhý deň, dňa 28.10.2020. Zároveň aj svedok V. B. tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní vypovedal, že mu obžalovaný telefonoval a uviedol mu, že je v jarku a treba ho ťahať. Žiadne iné skutočnosti mu neuviedol a keď sa na dané miesto dostavil, videl len obžalovaného. Žiadnu inú osobu na tomto mieste nevidel.

Zároveň súd poukázal na závery znaleckého dokazovania, najmä na to, že analýzou DNA z venca volantu predmetného vozidla, bola zistená DNA obžalovaného s tým, že v uvedenej stope bola síce zistená aj majoritná prítomnosť prímеси biologického materiálu ľudského pôvodu nevhodná na interpretáciu a individuálnu identifikáciu. Teda v danom prípade sa jedná o majoritného prispievateľa s individuálnou identifikáciou a len o minoritnú prímесь z biologického materiálu ľudského pôvodu, dokonca nevhodnú na interpretáciu a individuálnu identifikáciu. Z týchto dôvodov mal okresný súd za to, že na vykonanom hlavnom pojednávaní tak podľa názoru súdu dôkazy spoľahlivo a bezpečne vyvrátili obhajobu obžalovaného.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný čo do výroku o vine a treste, ktoré bližšie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho právneho zástupcu.

V písomných dôvodoch odvolania poukázal na skutočnosť, že prvostupňový súd sa nevysporiadal s jeho obhajobou, čo sa týka zákonnosti výpovede policajtov ako svedkov ohľadne jeho priznania na mieste skutku. Súd iba konštatoval, že za dôkaz nepovažoval úradný záznam, ale svedecké výpovede policajtov pred súdom. Jeho námietky sa však nevzťahovali k použitiu úradného záznamu, ale sa týkali svedeckej výpovede zasahujúcich policajtov v časti, ktoré sa týkajú výpovede podozrivej osoby bez jej zákonného poučenia. Zároveň poukázal na výpoveď svedka V. B., ktorá nepotvrdila to, že vozidlo nemala šoférovať tretia osoba. Svedok B. prišiel na miesto nehody po viac ako hodine po jeho prvom telefonáte a prišiel v podstate v rovnakom čase ako policajná hliadka. Zároveň poukázal na svedectvo utajeného svedka, pričom má za to, že súd sa s takouto zápisnicou vôbec nemal oboznamovať, ani uvádzať v rozhodnutí, počas súdneho pojednávania bol svedok odtajnený a na druhej strane, človek, ktorý ho mal počas jazdy autom vidieť, ako sa snaží dostať auto z jarku tým, že ho šoféruje, zostal stále utajený. Zároveň spochybnil aj identifikovanie DNA J. R., pričom na rovnakom mieste boli aj iné vzorky DNA, zároveň on nikdy nepopieral, že sa pri dlhom čakaní na vyťahnutie posadil aj na miesto vodiča a dotýkal sa volantu, zo samotného znaleckého posudku nevyplýva, že je možné určiť, či obvinený skutočne vozidlo riadil, resp. či mohla vozidlo viesť aj iná osoba.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici vo veci nariadil termín verejného zasadnutia, na ktorý sa riadne a včas dostavil jednak obžalovaný, jeho obhajca, ako aj krajský prokurátor.

Obhajca obžalovaného uviedol, že sa pridržiava písomných dôvodov podaného odvolania a poukázal najmä na svedecké výpovede policajtov, na ktoré okresný súd prihliadol a ktoré sa týkali správania obžalovaného pred jeho poučením. Mal za to, že takýto dôkaz nemôže byť použitý v súdnom konaní a poukazuje na zásadu in dubio pro reo a žiadal, aby bolo rozhodnuté v prospech obžalovaného.

Krajský prokurátor v konečnom návrhu pred súdom uviedol, že rozsudok okresného súdu považuje za zákonný a správny a navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Sám obžalovaný na verejnom zasadnutí v konečnom návrhu uviedol, že súhlasí s tým, čo povedal jeho obhajca a mal za to, že súd ho nemôže odsúdiť za niečo, čo nespáchal.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj podstatný obsah trestného spisu a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného K. W. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu a je zrejmé, že tieto dôkazy umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por., kedy potom aj súd tieto jednotlivé dôkazy správne vyhodnotil jednotlivo, aj v súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

Prvostupňový súd v podrobných dôvodoch napadnutého rozsudku v súlade s § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a najmä aj pri rozhodovaní o tom, aký druh a formu trestu obžalovanému za takto preukázanú trestnú činnosť musel ukladať.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Z predloženého trestného spisu pre krajský súd jednoznačne vyplynulo, že súd prvého stupňa na viacerých hlavných pojednávaniach vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci. Prvostupňový súd jednoznačne podrobne vypočul zasahujúcich policajtov v mieste dopravnej nehody a to V. M., ako aj R. M., zároveň vypočul svedka V. B., ako sa aj oboznámil so znaleckému posudkom KEÚ Slovenská Ľupča.

Pre krajský súd z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že prvostupňový súd vo svojom odôvodnení podrobne uviedol, ako sa vysporiadal s hodnotením jednotlivých dôkazov, pričom tieto dôvody podrobne rozviedol na strane 8 až 10 odôvodnenia prvostupňového rozsudku, pričom krajský súd o týchto záveroch nemá pochybnosti a aj z pohľadu krajského súdu zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavných pojednávaniach. Krajský súd rovnako ako okresný súd považuje obhajobu obžalovaného ako nelogickú a vo vzťahu k vykonaným dôkazom ako absolútne nepravdepodobnú, pričom všetky vykonané dôkazy smerovali k tomu, že vodičom bol J. K. W.. Argumentáciu obžalovaného týkajúcu sa toho, že prvostupňový súd prihliadal aj na výpovede svedkov, t.j. zasahujúcich policajtov, o skutočnostiach, ktoré vypovedal obžalovaný pred zákonným poučením nepovažoval krajský súd za relevantné, vzhľadom k tomu, že z odôvodnenia okresného súdu jednoznačne vyplýva, že vyhodnocoval jednotlivé dôkazy a vzájomné súvislosti a to porovnaním vzájomných súvislostí vyplývajúcich z výpovedí svedkov, ako aj zo znaleckého posudku a to bez prihliadnutia na vyjadrenie obžalovaného pred zákonným poučením. V neposlednom rade má aj krajský súd za to, že aj samotná obhajoba obžalovaného nebola podložená žiadnym relevantným dôkazom, okrem jeho samotného tvrdenia.

Pokiaľ ide o výrok o uloženom treste obžalovanému, krajský súd konštatuje, že tento bol uložený správne, pričom prvostupňový súd vyhodnotil tak osobu páchatela, ako aj závažnosť trestného činu, s prihliadnutím na príslušné poľahčujúce a prítiažujúce okolnosti a uložený podmienený trest odňatia

slobody, so súčasným uložením trestu zákazu činnosti a prepadnutia veci a možno ho považovať za zákonný a správny.

Z týchto dôvodov preto Krajský súd v Banskej Bystrici odvolanie obžalovaného považoval za nedôvodné a toto podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.